LIBRIS | We know books

CANDACE CAMP

Farmecul lui înșelător

Traducere din limba engleză
Anamaria Halalai

LITERA
București

LIBRIS | We know books

Prolog

1892

Se deschise ușa. Camera din spatele acesteia zăcea în întuneric, luminată doar de o rază de lună. Nu exista nici un motiv de teamă, totuși o teroare fără nume și fără chip îi îngheța lui Con venele. Cu toate acestea, păși înăuntru. Frica deveni și mai greu de suportat.

Pereții camerei erau curbați, debusolanți și peste tot pe unde privea vedea ceasuri – în picioare, atârnate, împrăștiate pe mese și suporturi, aliniate în dulapuri. Limbile de alamă îi făcură cu ochiul, captând lumina slabă. Con păși mai departe înăuntru, cu inima bătându-i cu putere, și se opri la o masă îngustă. Rândurile de scaune erau căptușite cu catifea închisă la culoare și nu aveau ceasuri, ci busole, cu acele îndreptate la unison către ferestre. Întorcându-se acum, văzu că busolele stăteau în dulapuri și atârnau pe pereți printre ceasuri.

Ajunsese prea târziu. Știa acest lucru cu o certitudine care îi blocase gâtul: va eșua. Încercă să alerge spre fereastră, dar nu se mișcă din loc. Acele busolelor începură să se rotească. Alergând, gâfâind, întinse mâna, știind că nu va ajunge niciodată la timp. Cineva țipă.

Ochii lui Con se deschiseră, iar el se ridică în pat. Plămânii se străduiau să tragă aer în piept, inima îi bătea cu putere. Își încordă mușchii, cu pumnii strânși atât de tare, încât unghiile îi răneau palmele. Sudoarea se răcise pe pielea lui.

Era un vis.

Privi în jur. Se afla în propriul pat, în propria cameră. Era doar un vis.

Prin ușa deschisă către sufrageria alăturată, îl putea vedea pe Wellie, cocoțat în cușcă, care îl privea pe Con cu niște ochi negri, strălucitori. Acel țipăt trebuie să fi fost cârâitul papagalului.

Pasărea se mută de pe un picior pe altul și cârâi:

LIBRIS We know books

– Wellie. Băiat bun.

– Da. Băiat bun.

Vocea lui Con sună aproape la fel de răgușită ca a lui Wellington. Se lăsă înapoi pe pernă, închizând ochii. Nu fusese decât un vis urât și ușor de explicat – azi era ziua nunții lui Alex. Era îngrijorat de faptul că dormise prea mult și că nu își îndeplinea îndatoririle. Problema era că avea exact același coșmar de săptămâni întregi.

LIBRIS | We know books

Capitolul 1

Când Con se trezi din nou, lumina soarelui îi pătrunse printr-o crăpătură a draperiilor direct în ochi. Pentru a doua oară, se ridică. Doamne Dumnezeule! După toate acestea, dormise peste măsură. Sări din pat și începu să se bărbierească.

Wellington strigă numele lui Con și zbură în cameră, ocupând poziția lui preferată, deasupra unui stâlp de pat.

– Pasăre nenorocită! Strigi ca o cucuvea în miezul nopții, dar nu scoți nici un sunet când e timpul de trezire.

Wellie scoase un zgomot care semăna tulburător de mult cu un râs uman. Con zâmbi și se bătu pe umăr pentru ca Wellie să se cocoațe pe el. Mângâie cu un deget spatele papagalului.

– Acum suntem doar tu și cu mine, băiete, spuse el încet. Alex trece la lucruri mai bune.

Simțea în piept o durere ciudată. Con simțise asta de mai multe ori în ultimul timp. Era foarte fericit pentru fratele său geamăn – Sabrina era perfectă pentru Alex și îl iubea la nebunie. Alex era nerăbdător să se căsătorească cu ea. Con nu își dorea nimic mai mult pe lume decât fericirea fratelui său. Și totuși... nu se putea abține să nu simtă că o bucată din el îl părăsea.

Oftând din cauza propriului egoism, Con îl puse deoparte pe Wellie și coborî treptele. Îl găsi pe Alex în sufragerie, privind pe fereastră – bărbierit, îmbrăcat și gata de plecare cu opt ore înainte de ceremonie. Aruncând un ochi la fratele său geamăn, Con spuse:

– Nerăbdător sau îngrozit?

– Puțin din ambele. Alex respiră cu un șuierat. Slavă Domnului că în sfârșit te-ai trezit!

– De ce nu m-ai trezit? întrebă Con, mergând la bufet pentru a-și umple farfuria.

– Pentru că era ora patru dimineața. Wellie m-a trezit țipând și nu am mai putut să adorm. Nu am crezut că ți-ai dori să fii trezit.

– Unde este toată lumea?

LIBRIS We know books

– Femeile au mers la Kyria ca să ajute cu pregătirile de ultim moment. Deși ce ar putea face oricare dintre ele ca să aranjeze o petrecere nu îmi pot imagina.

– Mmm. Poate că Thisbe are o formulă pentru asta.

Alex rânji.

– Sau Megan și Olivia au investigat problema.

– Sunt sigur că mamei îi va plăcea să încerce să-i convingă pe servitori să intre în grevă.

Con se întoarse la masă. Alex se așeză vizavi de Con.

– Nu îi stă în obicei lui Wellie să țipe așa la miezul nopții. Nu te întrebi ce l-a determinat să facă asta?

– Serios?

– Con... ai avut din nou acel vis?

– Da. Nu este important.

Alex mormăi încet.

– Este evident că nu pare să îți fi afectat apetitul.

– Puține lucruri reușesc să facă asta. Con făcu un gest spre masa impecabilă din fața lui Alex. Și tu? Ai mâncat ceva?

– Am băut o ceașcă de cafea.

– Fără îndoială că *asta* te va calma.

Alex își dădu ochii peste cap și se duse să scoată o bucată de pâine prăjită de pe grătar.

– N-o să-mi distragi atenția de la visul tău.

– Știu. Dar nu este nimic nou de spus. Este același vis pe care l-am avut de cinci ori până acum. Sunt într-o cameră rotundă, bizară. Sunt ceasuri și busole peste tot și am acest sentiment de groază absolută. Se opri. Poate că simt mai degrabă panică decât frică. Simt că am întârziat. Sunt sigur că e doar din cauza nunții. Sunt îngrijorat că nu ajung la bijutier la timp pentru inel. Că nu voi ține pasul cu această familie. Că voi întârzia la biserică. Toate astea.

– Nu te-am văzut niciodată în viața mea să fii atât de îngrijorat că întârzii, spuse Alex categoric.

– Nu te-ai căsătorit niciodată. Con ridică din umeri. Că tot veni vorba de întârziat, de ce naiba ești îmbrăcat de nuntă atât de devreme? Vei fi șifonat și pătat până când va avea loc ceremonia.

– Știu. Mă voi schimba. Era doar... nu mă puteam gândi ce altceva să fac. Alex oftă. Aceasta va fi cea mai lungă zi din viața mea.

LIBRIS We know books

– De ce ești atât de agitat? Muști din zăbală de câteva săptămâni. Nu vreau să-mi imaginez că te-ai răzgândit.

– Doamne, nu, nimic de genul acesta. Dar nu pot scăpa de teama că ceva va împiedica nunta să aibă loc. Că Sabrina va decide să o anuleze în ultimul moment.

– Femeia e înnebunită după tine. Oricine poate vedea asta.

– M-am trezit azi-dimineață gândindu-mă dacă Dearbornii o prind din nou?

– Prostii! Este la Kyria acasă, cu tot neamul care o protejează.

– Știu. Ca să nu mai vorbim de prietena ei, domnișoara Holcutt.

– Într-adevăr. Aș garanta că domnișoara Holcutt poate descuraja orice tip cu intenții rele, zâmbi Alex.

– Ești exagerat de dur cu Lilah.

– Este exagerat de ușor să fii dur cu Lilah, răspunse Con.

– Cred că adevăratul motiv este că și tu ești destul de îndrăgostit de Lilah. Pufnetul disprețuitor al lui Con îl făcu pe Alex să rânjească. Ca să nu mai vorbim de faptul că ea este singura femeie care îți respinge avansurile.

– Nu-i adevărat.

– O, chiar așa? Ce altă fată te-a refuzat atunci când ai invitat-o la plimbare prin grădină? De fapt, ce femeie te-a refuzat cu privire la orice – cu excepția surorilor noastre, desigur?

– Zeci, sunt sigur. Con făcu o pauză. Ei bine, câteva. Nu sunt universal acceptat, știi. Tu ești cel care te califici pentru rolul de trofeu conjugal.

– Nu sunt tipul escrocului fermecător.

– Pardon. Sunt fermecător, desigur, dar nu sunt escroc.

Alex râse și întinse mâna ca să fure un cârnat din farfuria lui Con.

– De fapt, sunt surprins că nu o urmărești pe Lilah. Aș crede că ar fi o provocare pentru tine.

– Poate că aș face-o. Buzele lui Con se arcuiră într-un zâmbet slab. Dacă nu ar fi prietena intimă a viitoarei tale soții. Asta face ca lucrurile să pară ciudate.

– Nu neapărat. Nu și dacă v-ați potrivi.

Con pufni.

– Ce îl determină pe un burlac reformat să își dorească să ne tragă pe toți după el?

LIBRIS We know books

Alex ignoră întrebarea lui jalnică.

– Domnișoara Holcutt este destul de atractivă.

Con se gândi la acel păr strălucitor, cu o culoare de nedescris, undeva între auriu și roșu, la pielea aceea proaspătă, la trupul înalt și subțire de sub rochiile ei conservatoare. „Destul de atractivă", nu era de ajuns pentru a o descrie pe Lilah.

– Asta este problema. Lilah Holcutt e genul de femeie care te ispitește să o urmezi și, odată ce reușești să o prinzi, nu mai înțelegi de ce ai vrut să faci asta. E o îngâmfată convinsă că doar ea are dreptate, lipsită de umor și critică. Ar face un infern viața oricărui bărbat. În plus, a spus destul de clar că mă detestă.

Alex își încrucișă brațele, privindu-l gânditor pe Con. Acesta fu recunoscător că mama lor intră în cameră înainte ca Alex să poată vorbi din nou.

– Alex. Dragule!

Ambii bărbați se ridicară.

– Mamă! Credeam că ai plecat la Kyria.

– Nu, dragule. Nu sunt de ajutor acolo. Nici celelalte surori, desigur. Kyria și domnișoara Holcutt pot să se descurce, cu ușurință, singure, căci acesta este un moment frumos, de petrecut între surori. Însă nu am de gând să stau în ziua nunții tale departe de tine. Îi cuprinse fața lui Alex în mâini cu ochii strălucind de lacrimi. Nu îmi vine să cred că te căsătorești. Parcă ieri erai în ham.

– Nu sunt primul dintre copiii tăi care se căsătorește, protestă Alex.

– Știu. Dar, în acele vremuri, știam că încă mai am bebelușii mei. Acum bebelușul meu este cel care se căsătorește.

– Îl ai pe Con.

Ducesa îi zâmbi celuilalt fiu al ei.

– Da, dar nu va trece mult până când te vei căsători și tu, Con.

– Prostii! Mă vei avea în preajmă să te deranjez ani de zile, îi spuse Con ușor. Mă îndoiesc că sunt croit pentru căsătorie.

Emmeline Moreland chicoti.

– Ei, unde am mai auzit asta? Ea mângâie obrazul lui Con. Și nu ai fost niciodată un deranj. Nici unul dintre voi.

– Mamă, cum aș putea să mă căsătoresc? râse Con. Nu voi găsi niciodată o femeie care să se compare cu tine.

Câteva ore mai târziu, Con stătea lângă fratele său, în timp ce mireasa lui Alex se îndrepta încet spre altar la brațul unchiului

LIBRIS We know books

Bellard. Con nu era sigur dacă Bellard o susținea sau Sabrina îl susținea pe străunchiul lor cel mic și timid. Bellard fusese încântat când Sabrina, care nu avea rude ale ei de sex masculin, îi ceruse să o conducă, dar în după-amiaza aceasta bătrânul se clătina, fiind mai palid chiar și decât mirele.

Lui Alex, destul de ciudat, îi dispăruse anxietatea în momentul în care Sabrina își făcuse apariția. Cu părul negru și ochi albaștri, cu un ten roz catifelat și un zâmbet fermecător, părea o himeră, iar Alex nu își putea lua ochii de la ea.

Con privi către domnișoara de onoare a Sabrinei. Lilah Holcutt era înaltă și suplă, iar când zâmbea, buzele i se arcuiau ușor inegal, lucru care reușea întotdeauna să-l înfioare pe Con. Era un noroc pentru el, presupunea el, că Lilah nu era predispusă să zâmbească des... cel puțin nu în preajma lui. Era mai predispusă să-i arunce *acea privire*. Cea care spunea că îl considera, în mod iremediabil, ridicol. Destul de ciudat, și acesta îi declanșa un mic fior.

Era deosebit de atractivă astăzi. Fața îi era prea bine conturată, trupul prea atrăgător, părul avea o culoare prea fascinantă pentru ca ea să fie altfel decât încântătoare. Dar astăzi exista ceva diferit la ea. Con bănuia că sora lui, Kyria, avea ceva de-a face cu asta. Părul roșu-auriu al lui Lilah nu era prins la spate într-un coc îngrijit ca de obicei, chiar la limita de a fi serios. Nici rochia ei albastră nu era rochia simplă, pastelată, pe care ea o purta în mod normal. Era de un albastru intens, care îi accentua culoarea ochilor, cu un decolteu adânc și dantelă căzută pe mâneci, lăsându-i o mare parte din brațe la vedere.

Avea brațe frumoase. Iar părul ei, acel amestec strălucitor de roșu și auriu, pe care Con nu-l văzuse niciodată la nimeni altcineva, era ridicat într-un coc lejer, cu o șuviță mică de ambele părți ondulându-se lângă urechi, într-un mod care făcea degetele unui bărbat să își dorească să le atingă. Privirea lui Lilah fusese ațintită asupra mirilor, însă acum îi aruncă o privire lui Con. El îi făcu prietenos cu ochiul, iar ea se încruntă. Evident că îi câștigase din nou dezaprobarea. Cu Lilah nu era greu de făcut. Era unul dintre multele motive pentru care era înțelept să o eviți.

Dar, la drept vorbind, înțelepciunea nu fusese niciodată principiul de căpătâi al lui Con.

LIBRIS We know books

Capitolul 2

Petrecerea de după nuntă avu loc acasă la Kyria și era ușor de văzut amprenta ei. În sala de bal erau drapate artistic benzi mari de satin alb și plasă argintie, strălucind în lumina caldă a aplicelor de perete, iar aerul era parfumat cu aroma a sute de trandafiri albi, creând un decor foarte romantic. În grădină, felinare minuscule luminau cărările și marcau ramurile.

O mică orchestră cânta la un capăt al sălii și ringul de dans era gol când Alex o scoase pe Sabrina la primul lor dans ca mire și mireasă.

Lilah stătea alături de ceilalți, privindu-i. Sabrina îl privi pe mire cu atâta dragoste încât Lilah aproape că simți o durere în piept. Încercă să-și imagineze cum ar fi să simți atât de mult pentru o altă persoană, încât chipul pur și simplu să se lumineze. Lilah avea unele dificultăți în a înțelege această noțiune. Ea nu ducea lipsă de pretendenți, mulți dintre ei bărbați destul de eligibili, dar nu simțise vreodată furnicătura unui asemenea sentiment. În mod clar, Alex era la fel de îndrăgostit ca și Sabrina. Lilah îl privise mai devreme când Sabrina venea spre altar, cu chipul luminat de dragoste. Atunci îi aruncase o privire lui Con, întrebându-se ce simțea el cu această ocazie. Trebuia să fie ciudat să ți se căsătorească fratele geamăn. Oricât de enervant era Con, Lilah simțise un pic de compasiune pentru el.

Apoi, Con îi aruncase acel zâmbet îngâmfat și îi făcuse cu ochiul. În mijlocul unei ceremonii de căsătorie. Era tipic pentru acest bărbat. Nu știa de ce se deranja să simtă compasiune pentru el. Constantine Moreland nu lua niciodată nimic în serios. Ei bine, aproape niciodată – Lilah îl văzuse cu două luni în urmă, când Alex fusese răpit, iar fața lui arătase de-a dreptul înspăimântător.

Când primul vals solemn se încheie, alte cupluri se alăturară tinerilor căsătoriți pe ringul de dans. Lilah se uită în jur, sigură că îl va vedea pe Con printre dansatori. Se întrebă pe cine va alege ca parteneră. Părea să nu favorizeze niciodată o anumită fată cu atenția lui. Ba chiar dansase și cu ea o dată. Deși nu va mai face asta niciodată, fără îndoială. Lilah se înroși la acea amintire. Con

LIBRIS We know books
o considerase pudică pentru felul în care reacționase când îi ceruse să meargă în grădină după dansul lor. Lilah știa acum că fusese impulsivă și proastă; ieșise abia de curând în societate și lipsa ei de maturitate își spusese cuvântul. Nu însemna că greșise – un bărbat nu îi cerea unei fete tinere să meargă în grădină la o petrecere decât dacă intențiile lui erau mai puțin virtuoase. Dar ea învățase de atunci cum să îndepărteze un astfel de bărbat fără să recurgă la ceva atât de exagerat precum o palmă.

Lilah privi încruntată la mănușa ei, jucându-se inutil cu năsturașul. Cu coada ochiului, îl văzu pe unul dintre verișorii lui Alex îndreptându-se spre ea. Se părea că lui Albert îi plăcuse Lilah; fusese toată ziua pe urmele ei. Reușise să scape de fiecare dată, dar avea bănuiala sumbră că nu va putea să-l ocolească de data aceasta. Ar fi putut cu greu să fie nepoliticoasă cu cineva din familia Moreland, însă, după ce dansase cu vărul Albert la petrecerea de logodnă, Lilah știa că nu era doar îngrozitor de plictisitor să iasă cu el pe ringul de dans, ci și un pericol real pentru degetele ei de la picioare.

Sperând că nu-și dăduse seama că l-a zărit, Lilah dădu să se întoarcă. Chiar în acel moment, un bărbat din spatele ei rosti:

– Domnișoară Holcutt. Ți-ar plăcea să dansezi?

– Con! se răsuci ea. O, slavă Domnului!

Ochii lui verzi sclipiră.

– Ce răspuns neașteptat de entuziasmat! Îndrăznesc să spun că l-ai văzut pe vărul Albert croindu-și drum încoace.

– Da.

Nu era nevoie să pretindă că este politicoasă în privința lui Con. Ea îl luă de braț și Con o duse pe ringul de dans, trăgând-o spre el și alăturându-se, fără probleme, celorlalți dansatori. Lilah uitase cum era să dansezi cu Con – atât de rapid și ușor, mâna lui fermă pe talia ei, ținând-o puțin mai aproape decât era cuvenit. Era ușor să își sincronizeze pașii cu ai lui, să-i urmeze ghidajul mâinii. Era un dansator expert și nu trebuia decât să se lase condusă și să aibă încredere în el.

Nu putea să continue să-i zâmbească. Era mai bine să nu-l încurajeze pe Con, întrucât era deja prea plin de el însuși, și ea avea întotdeauna grijă să nu facă nimic care să atragă atenția, dar chiar acum se simțea prea bine ca să-i pese. Când muzica se termină, Lilah era îmbujorată și fără suflare, plină de energie. I-ar fi plăcut să danseze din nou, dar, desigur, asta nu s-ar fi cuvenit; chiar și Con

LIBRIS We know books

avea suficientă minte să știe lucrul acesta. Deschizându-și evantaiul delicat de fildeș și dantelă, încercă să-și răcorească fața încinsă. Con o conduse spre ferestrele deschise, luând două pahare de șampanie de la un chelner care trecea și dându-i unul. Lilah bea rar vin de orice fel, dar îi era prea sete ca să nu bea o înghițitură bună din el. Îi fâsâi în gură, efervescent și răcoros, totuși cu înțepătura delicioasă specifică și ea bău restul. Sprâncenele lui Con se ridicară.

– Ai grijă! Nu te pot lăsa să te amețești, zise el și îi smulse paharul gol din mână, punându-l deoparte.

– Nu o voi face. Este atât de cald aici.

Con se uită spre ușile franceze, care erau deschise spre terasă, apoi privi înapoi la ea.

– Îndrăznesc să sugerez să ieșim afară? Te asigur că de data aceasta nu voi încerca să te ademenesc în grădină.

Lilah îi aruncă o privire grăitoare și îl luă de braț, întorcându-se spre ușile deschise.

– Nu pot decât să mă întreb de ce ai făcut asta prima dată, având în vedere că mă crezi atât de îngâmfată.

El chicoti și luă o înghițitură din pahar.

– Sunt, așa cum ai subliniat, mult prea impulsiv.

– Acesta nu este un răspuns.

Lilah se simțea prea sociabilă în acel moment pentru a continua subiectul. Enervarea ei obișnuită față de Con dispăruse odată cu valsul. Se plimbau de-a lungul terasei, din când în când trecând pe lângă un alt cuplu care făcea la fel. Lilah își ridică fața îmbujorată spre aerul rece al nopții. Ea începu să îngâne valsul, dorindu-și să danseze de-a lungul terasei. Zâmbi ca pentru sine la ideea de a provoca o asemenea agitație. Lui Con i-ar fi căzut falca. Fu nevoită să-și strângă tare buzele pentru a-și reține un chicotit.

Poate că nu ar fi trebuit să dea pe gât paharul acela de șampanie. Nu îi stătea în obișnuință să facă asta. Sau poate că fusese dansul, învârtindu-se în jurul camerei în brațele lui Con Moreland. Nici asta nu îi stătea în obișnuință. Cel mai probabil era pentru că se afla lângă Con; era ceva la el care încuraja comportamentul nepotrivit.

Spunea lucruri nepotrivite care o făceau să râdă. Zâmbetul lui, trasul cu ochiul, acea sclipire din ochi chiar înainte de a face sau de a spune ceva revoltător, toate te ademeneau să i te alături. Dacă ar fi fost o femeie, oamenii l-ar fi numit o ispită. Nu era sigură cum se numește un astfel de bărbat. Îi veni în minte cuvântul *periculos*.